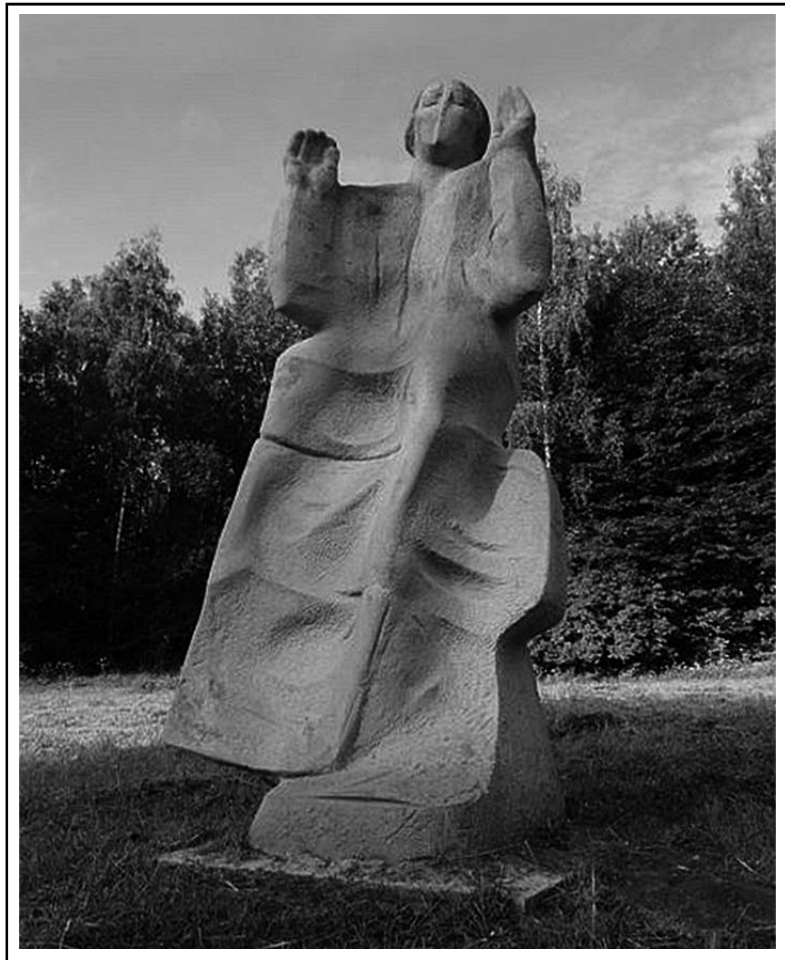

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Vojtěch Adamec: Zázrak Nanebevstoupení ●

Velikonoce 2013

On přece není Bohem mrtvých, nýbrž živých, neboť před ním
jsou všichni živi.

Lukáš 20,38

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé,

nyň žijeme událostmi Velikonoc a opakovaně si pročítáme biblická svědectví o nich. Zcela nepřehlédnutelný je i text L 24, 25:

...připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi.

Víme všichni, že toto slovo je součástí svědectví o Ježíšově zjevení na cestě do Emaus (L 24, 13-35).

Dokud byl Ježíš s lidmi pohromadě, ať jako dítě, které moudrostí udivilo zákoníky, nebo uzdravoval, vyučoval, sytil zástupy, tišil bouři na moři, vždy byl viditelný a rozeznatelný jako jeden ze zástupů. Jeho učedníci byli zvyklí na všechna jeho svědectví o Božím království i na přijímání lámaného chleba s požehnáním z jeho rukou. Teď se vše zlomilo a po exekuci na Golgotě jsou ti nejbližší v zármutku rozptýleni.

Do této doby spadá také cesta učedníků do Emaus. O té události můžeme číst i z obrazu našeho bratra Ondřeje Rady: Učedníci mají tváře stále ponořené do zármutku, zaměstnávají se křížem a hrobem a nevnímají dobře poutníka, který se k nim přidružil. Nejde někde před nimi jako vůdce, ale je těsně s nimi, v jejich blízkosti. Přece ho však nepoznávají. Jako by se jeho tvář ztrácela ve stínu roušky. Jak blízko byli od poznání toho, jenž je doprovází, který je Vzkříšený Ježíš. A tak mijejí další příležitost znovuzrození. V Ježíšových očích plane stále světlo a učedníci cítí, ale nechápou dobře své zvláštní oživení srdcí. Všecko se jim osvětlilo teprve později při stolování, kdy konečně poznali Spasitele.

Po Ježíšově popravě a jeho zmizení z hrobu ho již učedníci neviděli kromě několika zvláštních situací. Ani my ho nyní nevidíme a nemůžeme se dotknout jeho těla, neběháme se zástupy za ním a nelezeme na stromy, abychom ho alespoň uviděli. On se však k nám opětovně přidružuje na našem putování životem. Jde s námi, ukazuje se nám z mluvených i čtených svědectví. Jsme-li dost pozorní, znovu ho jakoby slyšíme, znovu nám bude hořet srdce, opět se mu můžeme svěřit se svými starostmi a trápením. Mluvíme s ním ve svých modlitbách. Od něj pak dostáváme pokyn, jak jednat s bližními, jak se orientovat v tápající společnosti, jak pomáhat potřebným a jak pozvednout zdeptanou a pokleslou mysl.

Nejvíce jeho přítomnost cítíme při Večeři Páně při podávání chleba a vína. Je to zdroj veliké a opravdové radosti. Té radosti, která se rozhoří v srdci, rozehvěje celou bytost k nadšenému sdílení bratřím a sestrám: **Haleluja! Kristus skutečně vstal z mrtvých.**

V tichém soustředění si znovu přečteme celý oddíl z evangelia Lukášova a v duchu nebo hlasitě zpíváme text Mirka Heryána (EZ 349):

*V nás srdce hořelo, když přišel Pán
a smutku temná noc byla ta tam.
Tma změnila se v jas, když slovem svým
zas radost navrátil zarmouceným*

Joel Pokorný

Případný kandidát

Dostal jsem od vás, vršovických, prosbu napsat něco o případném kandidátovi kazatelské služby ve vašem sboru. Případný je především proto, že dokud neabsolvuje vikariát, nelze ho vtáhnout do procesu nejen pracovního, ale ani volebního. Ale to staršovstvo i br. vikář Opočenský jistě vědí.

Případnost mne nutí přemýšlet, zda to vlastně není nepřípadné, abych jako mentor psal o vikáři před absolvováním vikariátu. O své hodnocení se mám dělit s vedením vikariátu.

Vzhledem k tomu, že samotný případný kandidát tuhle referenci odsouhlasil (nevěděl, o čem a jaká bude), a také proto, že mám vršovický sbor rád, přeče jen – se svrchu uvedenými výhradami – napíšu.

Jak jsem Matěje při vikariátu – a také vršovický sbor při své nedávné návštěvě – poznal, zdá se mi br. vikář Opočenský kandidátem případným i v onom dalším slova smyslu. Má dobrý přehled ve vícero bohosloveckých disciplínách. Ví si rady jako vykladač textů Písma i s podněty ze systematické teologie i etiky nebo – zejména nedávných – církevních dějin. Touhle výbavou se nepředvádí, představuje spíš dobře vytušitelný podklad jeho práce.

V benešovském sboru má možnost ozkoušet si různé formy práce s dětmi od batolat po konfirmandy, s maminkami, dospělými. Potkává se s věrnými „sborovníky“ i lidmi z okraje sboru, s dlouhodobě hospitalizovanými pacienty i klientkami azylového domu. Nevšiml jsem si, že by přitom někoho přehlížel, nevnímal jeho situaci či ji zlehčoval.

Dobře se s ním spolupracuje – i proto, že se nebojí sdělit vlastní názor a také dokáže rozpoznat a pojmenovat vlastní slabiny – přičemž si občas užijeme i legrace. Netváří se jako rutinér, ale jeho začátečnictví je neustrašené a občerstvující.

Prostě, případně se máte na co těšit.

Tomáš Trusina

Zápis

ze schůze staršovstva dne 14. 2. 2013

DISKUSE O KAZATELI SE ČLENY SBORU

Představení tří kandidátů na kazatele sboru: Evy Potměšilové, Lukáše Pešouta, Matěje Opočenského a diskuse o nich. Dopis Jakuba Orta o kandidátech rozhněval L. Venců, který jej cítil jako nevhodný lobing směrem k Matějovi Opočenskému. *Závěr:* Žádný z kandidátů by nebyl špatnou volbou.

DISKUSE A HLASOVÁNÍ STARŠOVSTVA

Jak velký počet hlasů považovat za rozhodující? Návrh, že k výběru kandidáta je třeba mít kvalifikovanou většinu, tedy minimálně 6:3. Schváleno.

Návrh hlasovat tajně. Schváleno.

Výsledek hlasování: 8:1:0 pro Matěje Opočenského.

Tímto není vybrán farář, ale kandidát. Bude na rozhodnutí členů sboru při sborovém shromáždění, zda návrh staršovstva odhlasuje.

Staršovstvo navrhuje zvolení faráře na období 5 let.

Další postup: Příprava povolávací listiny. K tomu pověření T. Vokatý, V. Adamcová, M. Otrřisal.

FINANČNÍ ZPRÁVA

Sbor je účetně ve ztrátě 52 000.

Vezmeme-li v úvahu odpisy, hospodaříme dobře a jsme v zisku.

Schválen návrh, aby byla v rozpočtu na příští rok navýšena odměna pro sborovou účetní, srovnatelně např. se sborovou sestrou.

ÚŘEDNÍ HODINY SBORU (SBOROVÉ SESTRY)

Sborová sestra L. Vokatá bude přítomna ve sboru ve středu dopoledne, přesné hodiny jsou na dohodě.

SBOROVÝ BYT

Od 1. dubna se uvolní byt, nájemníci již neprodlouží smlouvu.

VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Datum konání 24. 3. 2013.

SBÍRKY

Sbírka na pomoc Sýrii vynesla 4 600Kč.

Zapsala: Daniela Vizinová

Představení Matěje Opočenského

Vážená čtenářko, vážený čtenáři vršovického sborového dopisu Katakomy, byl jsem požádán, abych se Vám představil i v tomto médiu jako uchazeč o místo faráře ve vršovickém sboru. V únoru si mě členové vršovického sboru pozvali k vedení bohoslužeb a na rozhovor, který je stále dostupný v audio verzi na stránkách sboru. Toto mé představení částečně vychází z otázek, které mi byly při tomto rozhovoru položeny, není ale postavené jen na nich.

Obecně o mně

Jmenuji se Matěj Opočenský, je mi 28 let a pocházím z litoměřického sboru ČCE. Mými příjímými předky jsou Volyňští Češi, kteří se na území ČSR vrátili v roce či po roce 1945 (po cca 80 letech dobrovolné emigrace). V současné době jsem vikářem v Benešově a věnuji se tak přípravě na farářské povolání v ČCE. Koncem června plánujeme svatbu s mojí snoubenkou Evou Krejčíkovou. Při studiích (na gymnáziu v Litoměřicích a ETF UK) jsem si různě přivydělával drobnými brigádnickými pracemi. Měl jsem ale také nějakou dobu možnost pracovat na plný úvazek jako jeden z asistentů senátora Zdeňka Bárty. Spoluedl jsem jeho dvě kanceláře v Litoměřicích a v Praze. Podílel jsem se také na dalších jeho aktivitách. Měl jsem tak možnost nahlédnout do politiky a vidět práci, která může být velice prospěšná a důležitá. Pasivní zájem o politiku u mě stále trvá. Nad to (i díky této zkušenosti) vím, že se toto povolání dá dělat – a často dělá – slušně a poctivě, i když třeba výsledek kvůli kompromisu v mediálním obrazu tomu neodpovídá. Příležitostně jsem se živil jako vrátný, číšník, barman a pošťák. Každá z těchto prací mi umožnila vidět lidi a svět po každé z trochu jiných perspektiv, za což jsem moc rád a ničeho nelituji.

Teologický profil

Nedokáži přesně definovat svůj teologický profil. Pokuším se ale naznačit svůj přístup k teologickému přemýšlení. Od mala jsem byl vychováván v liberálním – „nefundamentalistickém“ přístupu k biblickému svědectví. Na fakultě se k tomu ještě přidala akademická kritika, která leccos obrousila a dala mi základ pro svobodný a zodpovědný přístup nejen k biblickým textům.

Jsem zastáncem toho, že biblické svědectví neslouží pro to, aby si člověk utvrdil to, co si již myslí, ale že slouží k motivaci vždy nově objevovat vztah člověka k Bohu a člověka k člověku. Dynamiku tohoto vztahu můžeme nacházet v celé historii křesťanství. Úpadek církve pak vidím tam, kde si řekla: *a teď již víme, jak to je* a zakonzervovala své učení. To je také to, co rozpoznala reformace a vyhlásila program

„Ecclesia semper reformanda est“. Toto stálé reformování neplatí jen pro církev, ale i pro každého jejího člena. Chtěl bych se na tomto stálém „reformování“ svou prací faráře spolu s vámi podílet.

V rozhovoru jsem dostal otázku na **mé biblické důrazy** (podotázka pak zněla SZ vs. NZ). Bibli vnímám celistvě. Novozákonní svědci víry měli před sebou ústní tradici o Ježíšovi a SZ příběhy. SZ myšlení je naprosto zřetelně živilo při promýšlení Ježíšova odkazu a přínosu pro lidský život. Při výkladu tedy většinou postupuji tak, že hledám souvislosti napříč celým kánonem. Je pro mě úžasné vidět ten inspirativní rozhovor svědků víry napříč biblí. Některé třeba i protichůdné názory biblických knih pak krásně ilustrují, že bible nechce ukázat jen jeden výklad, ale že předkládá různé pohledy, které volají po interpretaci vždy právě pro tu dobu, ve které se bible čte. Takovouto interpretaci a aktualizaci chci hledat společně s vámi v kázáních, na biblických hodinách, v pastoračních rozhovorech a v katechezi. Budou mě zajímat Vaše pohledy a Váš způsob čtení textů. Myslím, že mou velice silnou stránkou je schopnost naslouchat druhému.

Křesťanství jako takové pak vidím jako nabídku pro všechny lidi. Nemá vést k uzavírání se, ale k dialogu s druhými. Žijeme v pluralitní společnosti, kterou respektuji. Respektuji jiná náboženství a jiná přesvědčení, jakkoli sám stojím pevně na vyznání naší církve, potažmo celého křesťanstva. Také si uvědomuji, že jako křesťané jsme spojováni s ne vždy dobrou církevní historií a je jen na nás, abychom dokázali, že je možné žít věrohodný a autentický křesťanský život, kterým nejlépe můžeme zvat k víře v Krista.

Konkrétní sborová práce

Rád bych v co největší míře navazoval na předešlé faráře. Samozřejmě uchopení – technika práce by byla odlišná, podle odlišnosti našich temperamentů. Chtěl bych být farářem, který se blíží pozici (jak se dneska říká) koordinátora nebo manažera. Struktura sboru ČCE k tomuto pojetí přímo vyzývá. Farář jako jeden z členů staršovstva, který má specifickou úlohu. Jeho práce spočívá v předkládání návrhů, úvah a podnětů, jak by měl sbor vypadat v budoucnu. Farář by měl být leaderem, který ale nechává volnou ruku druhým při tvoření programu života sboru a jeho realizaci. Umí naslouchat potřebám druhých, je otevřený a snaží se být flexibilní. Výhodu současného stavu – farář na plný úvazek – vidím v tom, že farář se může této práci věnovat s plným nasazením. Může ji docela dobře promýšlet a realizovat. Zároveň chci ale k této práci přistupovat s vědomím dočasnosti. Farář je tu pro konkrétní sbor na dobu určitou (ať je jakkoliv dlouhá). Farář je tak spíše – označeno termínem z chemie – „volným radikálem“ samozřejmě v pozitivním slova smyslu, který pomáhá budovat sbor.

V té nejpraktičtější rovině to znamená, že bych chtěl, aby se na přípravě bohoslužeb podíleli minimálně dva lidé (farář – presbyter), což je ostatně ve Vršovi-

cích dávno zaběhlé. Uměl bych si ale také představit, že při rodinných bohoslužbách by se zapojilo lidí ještě více. Při takovýchto bohoslužbách by kázání mohlo mít částečně divadelní formu nebo by mohlo být interaktivní zejména s ohledem na srozumitelnost a atraktivnost pro děti. Myslím si ale, že by to mohlo být ozvláštňením i pro ostatní generace. Vždy ale záleží na zájmu a chuti sboru. Vidím velkou výhodu v silné autonomní mládeži, která ve Vršovicích je a podílí se na sborovém životě. Byl bych rád, kdyby se zapojovala dále.

Byl bych také moc rád, kdyby sbor byl takovým komunitním centrem, kde by se lidé setkávali napříč generacemi a mohli se aktivně sdílet se svými radostmi i starostmi. Každý by si mohl najít svůj prostor, jak po stránce osobní zbožnosti, tak po stránce konkrétního zapojení do sborového života. Respektoval bych ale také touhu kohokoliv po určité anonymitě.

Také bych rád využil blízkosti Vinohradské nemocnice. Rád bych se pokusil nabídnout duchovenskou službu i tam – třeba i na ekumenickém půdorysu.

To jsou ve zkratce jen některé přístupy a nápady, které se mi honí hlavou a které považuji za důležité Vám sdělit. Teprve až mé případné svolení a praxe ukáží, co vše mi dovolíte naplnit a co vše budu schopen zvládnout. Víím, že v tomto textu spíše představuji svou vizi farářské práce, než sama sebe. Ale pro naši společnou budoucí práci to považuji za zásadní.

Velice Vás zdravím a přeji Vám inspirativní postní období a požehnaný čas velikonoční.

Matěj Opočenský, vikář v Benešově

Doporučuji k přečtení

Právě jsem skoro jedním dechem dočetla knihu – spíše útlou knížečku – od Pavly Smetanové (dcery bratra faráře Pavla Smetany) *Pod cypríšem se sklenkou ouza*, kterou mi zapůjčili mí přátelé z Olomouce, když jsem odjížděla domů vlakem a pravila jsem – já, nemám co číst. Jela jsem vlakem REGIOJET, kde dávají tiskoviny ke kávě či čaji, a tak na knížku nedošlo. A protože to bylo v období předvánočním, neměla jsem čas na čtení ani pak, neboť jsem byla mnoho času v obchůdku.

Příběhy jsou z řeckého ostrova Korfu, kde autorka žije se svou rodinou. V nakladatelství Lidové noviny vydala ještě *Příběhy z olivového ostrova aneb Když na Korfu kvetou*

madloně a Korfu bez průvodce. Už teď se těším, až si je půjčím a přečtu. Vřele doporučuji!

Pěkné a pohodové čtení přeji

Magdalena Jelínková

Akce Vánoční krabice od bot se zúčastnili také někteří dárci z našeho sboru. Jim je určeno poděkování Mikuláše Vymětala; nám ostatním pak informace o této výborné akci i inspirace pro letošní Advent.

Poděkování dárcům aneb Cesty vánočních krabic (Valentinská vzpomínka na Vánoce)

O Vánocích 2012 se akce Vánoční krabice od bot zúčastnilo tak velké množství dárců, že je takřka nemožné podat přesný jmenný výčet – celá řada základních škol z Prahy a Kladna, mateřská centra a mateřské školy, Evangelická akademie, různé křesťanské sbory a farnosti nejen z Prahy a okolí - včetně několika německých, firma Baťa, Diakonie Českobratrské církve evangelické a mnoho skupin i jednotlivců, kteří pomáhali nejen s balením krabic, ale také s jejich převozem, pořádáním vánočních večírků a podobně. **Celkově bylo darováno něco přes tisíc vánočních krabic.** Za všestrannou pomoc **chci** proto **nyňi** s odstupem **poděkovat** všem výše jmenovaným a přiblížit vánoční atmosféru.

Krabice shromažďovali a balili ve dvou zemích – v Sasku (asi 180 krabic) a na mnoha místech v Čechách (kromě Prahy také ve Šluknovském výběžku, v Plzni, Semonicích, Litoměřicích, Kladně, Benešově...). Kromě krabic jsme dostali také několik beden a pytlů dětského šatstva v dobrém stavu, tašku plnou „igračků“ a podobné dary, které pak děti společně balily do vánočních krabic. Protože krabic bylo skoro dvojnásobné množství ve srovnání s předchozím rokem, rozšířil se také okruh dětí žijících v prostředí sociálního vyloučení, kterým se rozdávaly – kromě dětí na Šluknovsku a v ústeckých Trmicích se pořádaly vánoční oslavy také pro děti žijící se svými maminkami v azylových domech (Vlašim) i pro děti, které bydlí v sociálně vyloučených lokalitách na dalších místech (např. v ústecké čtvrti Krásné Březno, v Krupce, v Praze 9 na Černém Mostě, v Budišově nad Budišovkou).

Měl jsem radost také z toho, že na některých místech převzali nápad a zorganizovali jeho realizaci sami, přičemž krabice věnovali dětem navštěvujícím nízkoprahové kluby v bezprostředním okolí – např. v Rokycanech, v Plzni a v Semonicích. Samotné rozdávání krabic bylo přizpůsobeno způsobu práce s chudými dětmi, jimž se věnují místní sociální pracovníci, dobrovolníci, neziskové organizace a církve. Většinou pro děti pořádali vánoční večírek, místy, kde je to zvykem, také sociální pracovníci navštěvovali jednotlivé rodiny a předávali jim dary osobně.

Ještě jednou tedy děkuji vám všem, kteří jste krabice s láskou chystali, pomáhali s jejich dopravou i rozdělením – způsobily opravdu mnoho vánoční radosti!

Mikuláš Vymětal, koordinátor projektu

Přečetli jsme

...aneb z diskuze o tzv. církevních restitucích

(...) Nejsme proti navrácení majetku, který byl církvím ukraden komunistickým režimem. Tento akt spravedlnosti, pokud by se o takový čin vůbec jednalo, se však netýká Bratrské jednoty baptistů (BJB) a sborů v ní sdružených. Těm – až na několik málo výjimek v souhrnné výši několika tisíců či desetitisíců Kč – nebyl v období od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989 ukraden žádný majetek, nemají proto nárok na eventuální odškodnění. Přijetí částky více než 220 milionů Kč, která byla v rámci tzv. vyrovnání BJB určena, by tak vlastně bylo přivlastnění si něčeho, co baptistům nepatří, tedy pravý opak zamýšleného narovnání s církvemi – akt nespravedlnosti. (...) Domníváme se, že připravovaná finanční transakce ze strany státu vůči církvím je spíše dotací než narovnáním nějakých křivd. Stát jí sleduje své vlastní zájmy. I s touto formou však máme jako baptisté problémy. Naši předkové ve víře již od samého vzniku tohoto reformačního duchovního proudu vždy prosazovali myšlenku radikální odluky církve od státu, jejíž součástí bylo i odmítání jakékoliv finanční podpory církví státem. Tento postoj měl a dodnes má hluboké teologické důvody: církev má být svobodná, bez jakýchkoli vazeb závislosti na státu proto, aby svobodně a se vši naléhavostí a důrazností mohla společností, v níž působí, tlumočit své svědectví a poselství, které – jak věří – dostala od Boha, a které v sobě obsahuje i zásadní kritiku mocenských a politických poměrů té které doby a situace. Přijetím jakékoli formy státní dotace se tak církev zbavuje jednoho z nejdůležitějších úkolů, který má církev jako taková plnit a který spoluutváří smysl její existence, totiž být morálním apelem, hlasem svědomí ve společnosti, v níž se vytrácí povědomí toho, co je správné a co ne, co je morální a prospěšné pro rozvoj kvalitních vztahů soužití mezi lidmi. (...)

(členové sboru BJB v Praze 4, Na Topolce a sboru Petra Chelčického v Lovosicích, Prohlášení k „restitucím církevního majetku“, 29. prosince 2012, web www.bjb.cz)

My, členové a sympatizanti iniciativy Za církev sociálnější, vyjadřujeme dík a uznání Bratrské jednotě baptistů za rozhodnutí nepřijmout údajnou finanční náhradu ve výši 228 milionů Kč. Vážíme si tohoto odvážného kroku, kterým baptisté přispěli k obhajobě dobrého jména křesťanů a křesťanských církví v podstatné části naší společnosti. (...)

(Iniciativa Za církev sociálnější k odmítnutí finančních náhrad Bratrskou jednotou baptistů, 24. března 2013)

Jsem pokřtěný baptista a jsem za to rád, ale můj hlas by v této chvíli neměli. (...) Skoro to vypadá, že křesťané reagují jen na to, co jim média předloží. Společnost spustila povyk, že jsme nemravní, když bereme peníze. Zvláště my, křesťané z církví, které ztratily po roce 1948 jen málo. (...) Proč nemají baptisté můj hlas? (...) To je jisté, že stát, který naneštěstí občas řídí nějaký podivný holomek, bude lépe hospodařit než stát v těle Bratrské jednoty baptistů a jiných křesťanů? Je to jednou jeden rozpočet, ve kterém žijeme přece všichni! Mám si být jist, že např. Lesy ČR hospodaří ve prospěch nás všech? Mám občas dost důvodů o tom pochybovat! Když vidím, jak se ve státních firmách přidělují za odměnu trafiky, mám pokušení pochybovat o více věcech. (...) Navrhuji ještě jinou cestu a dělám to opakovaně. (...) Toto užívání peněz z náhrad podrobit důsledné veřejné kontrole. Využití, v případě bratří a sester baptistů, necelých osmi milionů ročně z náhrad vyplácených třicet let pak médiím naservírovat tak, aby to mohla spoluobčanům zprostředkovat způsobem, že ani nejhlupejší nezbloudí. A mluvit o tom a diskutovat. (...) Už dlouho svým bratrům a sestřím říkám, že by stačilo pravidelně a vesele vysvětlovat, co se s těmi penězi děje ve prospěch všech. To není tak složité! Naopak za zcela zbytečné považuji nechat se v případě baptistů pro necelých osm milionů mediálně ukřižovat. V poměru ke státnímu rozpočtu a dírám, které se v něm otvírají, to považuji za zcela komické. (...)

(Daniel Kvasnička, Cizí peníze. K rozhodnutí baptistů vzdát se podílu na církevních restitucích, 13. února 2013, z autorova blogu na iHned.cz)

BJB se na svém mimořádném sjezdu 19. 1. 2013 v Praze rozhodla nepřijmout finance, které jí byly přisouzeny v rámci „vyrovnání“ mezi státem a církvemi. Pro člověka, který alespoň něco málo ví o baptistické tradici, nebylo asi toto rozhodnutí nijak překvapivé. (...) Přece se ale dnes nad rozhodnutím BJB objevují otázky a nejrůznější komentáře, občas jen velmi neúspěšně skrývající rozhořčení a údiv. Poměrně typickým příkladem takové reakce byl také článek, uveřejněný na blogu ihned.cz kazatelem Církve bratrské Danielem Kvasničkou. (...) Druhá výhrada bratra Kvasničky má formu otázky: „To je jisté, že stát, který naneštěstí občas řídí nějaký podivný holomek, bude lépe hospodařit než stát v těle BJB a jiných křesťanů?“ Jisté to není. Ale my nejsme banka ani organizace založená k spravování majetku. Nehledě na to, že ten, kdo zná církevní prostředí, dobře ví, jak je právě v otázce správy majetku často ohrožené naivitou, neprůhledností, zneužitelností. (...) Někdo nám nabízí peníze, které nám nepatří. A my se nechceme zabývat tím, kdo (stát, katolická církev, ERC?) a proč. Nejsou to naše peníze. Svobodně jsme se rozhodli: děkujeme, nechte si je. Rozhodnutí BJB není populistické, ale vyrůstá z několikasetleté baptistické tradice odluky. To, že se

takto BJB rozhodla, nemusí se určitě každému líbit. Zároveň je to ale pozitivní signál, že církev nemusí jednat jen pragmaticky.

(Jáchym Gondáš, Proč baptisté řekli ne, Protestant 2/2013)

Do roku 2012 bylo možné a potřebné diskutovat, zda je zákon o tzv. církevních restitucích právně v pořádku a zda je správné, aby ČCE kromě vrácení svého majetku dostala také nějaké peníze, když není jasné za co. Nyní, v roce 2013, již zákon vstoupil v platnost a je potřeba chtít nechtě vstoupit do praxe zákona. (...) Základní východisko je jednoduché a jasné: peníze nenahrazují žádnou konkrétní krivdu a přísně vzato nám jako církvi nepatří. Proto by byla nemravnost peníze v první řadě určit na vnitřní provoz církve a platy jejich zaměstnanců. Peníze je církev povinna prvořadě vyhradit pro zmírňování utrpení a bídy bližních, které má v dosahu, použít je, jak se postaru říká, na dobročinné účely. Cílem pomoci bude široký okruh lidí, od nezaopatřených farářů v důchodu až po sirotky v dětských domovech či třeba uprchlíky. Je také prostor na podporu nových projektů i těch, na něž dosud nebyly prostředky. Stranou pozornosti jistě nezůstanou střediska diakonie, ale nepovažují za samozřejmé, že celý fond bude svěřen do správy právě Diakonii. Teprve pak, v druhé řadě, se budeme dívat na potřeby chudých sborů a jejich kazatelů, jež je nutné povzbudit a ujistit, že nezaniknou z důvodu nedostatku financí. (...) Synod má v této věci náročné jednání, které musí být dobře připraveno, aby nedocházelo k neúnosným průtahům. (...) Otázka finanční odluky církve od státu musí být vyřešena do tří let. Jakmile začne příspěvek státu pro instituci klesat, musí být instituce schopna výpadek vyrovnávat z vlastních zdrojů: především z příspěvků členů – salárem. Čerpat na toto vyrovnání z fondu finančních náhrad podle restitučního zákona je jen odkládáním problému a může se stát onou nemravností, kterou jsem zmínil na začátku.

(Martin Hrubeš, Na cestu k nezávislosti jsme dostali dárek, Protestant 1/2013)

Změna termínu volby faráře

Oproti původním předpokladům nebude během výročního sborového shromáždění 24. března 2013 provedena volba faráře našeho sboru. Kandidát navržený staršovstvem – Matěj Opočenský získá dekret volitelnosti farářem až po ukončení vikariátu, tedy po odevzdání farářské práce a složení ústní zkoušky před Synodní radou. Synodní rada bude rozhodovat na svém zasedání 25. června 2013, tedy volba může proběhnout až po tomto dni. O termínu volby bude rozhodovat staršovstvo na své schůzi 14. března 2013.

Recept

Salát ze špaldových krup s opečenou karotkou a fetou

V názvu je sice salát, ale na návštěvě jsem to jedla jako hlavní teplé jídlo a i doma to tak vařím. Jídlo vypadá „podezřele“ zdravě, ale chutná i zatvrdelým „masožroutům“, kouzlo je v zálivce! Místo krup lze použít quinou, bulgur nebo rýži natural (s tou jsem to zkoušela já).

Suroviny: (pro 4 osoby)

500 g mrkve – větší rozpůlit nebo rozčtvrtit
2 červené cibule, nakrájené na čtvrtky nebo osminky
1 lžíce oliv. oleje, sůl, pepř (nejlépe čerstvě mletý)
200g špaldových krup (kornetto, prodávají prodejny zdravé výživy) – pokud to má být jako hlavní jídlo, pak více (třeba 300g)
100g mladých špenátových listů
50g (nebo více, dle chuti) sýra feta (nebo balkánského)

Na zálivku:

2 lžíce červeného vinného octa
2 lžíce olivového oleje
1 lžíce tekutého medu
1-2 stroužky česneku, nadrobno nasekané
1 lžička mletého římského kmínu (stačí i obyčejný, ale je méně výrazný)
1 lžička mleté papriky
hrstka nasekané petrželky

Postup:

Vyhřejte troubu na 190 °C, mrkev a cibuli vložte do velkého pekáče, pokapejte olejem, osolte a opeřete a pečte asi 25 min.

Mezitím uvařte špaldu dle návodu doměčka, sceďte ji a vložte do mísy. Všechny suroviny na zálivku smíchejte se lžící vody a trochou soli a pepře. Polovinu zálivky ihned vmíchejte do horké špaldy.

Upečenou zeleninu smíchejte se zbývajícím zálivkou, promíchejte s kroupami a špenátem a navrh rozdrobte sýr feta.

Lenka Vokatá

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
http://vrsovice.evangnet.cz; http://www.facebook.com/cce.vrsovice
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada, Tomáš Vokatý; Odpovědný redaktor: Tomáš Hrubý;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč